

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Exempla virorum, qui pro castitatis integritate tuenda, quamvis graviter,
& interdum ad mortem usque impugnati, strenue tamen decertarunt.
Sect. 3. n. 22 [i.e.23.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

à nauclero, qui post bimestre tempus eò venturus erat, in suam Civitatem se deducendam curaret: quo dicto, mare signo Crucis obfignans, ac Deo se commendans, statim se in illud projecit, ubi à duobus Delphinis exceptus, in terram est delatus. Is verò reliquum vitæ tempus de Civitate in Civitatem sine virga, & pera migrando, quotidianis elemosinis à piis viris quasi vivebat, atque in hoc vitæ genere biennii spatio centum & sexaginta quatuor Urbes peragravit; tandem Atheus in templo super scamnum reclinatus, ab Episcopo, qui de ejus sanctitate divinitus erat præmonitus, benedictione percepta migravit ad Domidium. Puella verò illa nomine Photina in ea rupe Domino servæ cœpit, & ubi nauclerus constituto tempore venit, inde recedere noluit, sed ab eo enixè petiit sibi aquam, & panem suppeditari, ibique exactis in ea exercitatione annis sex, sanctè obit: cuius corpus nauclerus Cæsaream Palæstinæ delatum, jussu Episcopi, cui rem omnem narravit, honorificè sepeliendum curavit. hæc ex Metaphraste, qui fusius rem omnem persequitur.

Ex quibus omnibus perspicuè constat quantum vel modica ejusmodi cum mulieribus sub eodem tecto cohabitatio, viro castitatis tuendæ studio sit penitus fugienda.

EXEMPLA VIRORVM, QUI PRO castitatis integritate tuenda: quamvis gravæ, & interdum ad mortem usque impugnat: strenuè tamen decertarunt.

SECTIO III.

23. **S**ED age dicamus jam de viris iis, qui non tantum in pace, hoc est, à nullo visibili hoste læcessu; verum etiam in bello, id est, ab aliorum impudenti procacitate ad flagitium importunè solliciti, castimoniam tamen decus divino beneficio fortissimè sunt tutati; & thesaurum istum castitatis, (ut verbis mar Apostoli) *in vasib. fictilibus*, hoc est, in fragili, terrenoque corpuscule, non minus acriter, & strenuè quam cautè, prudenterque custodierunt, quod sane non minus difficile, quam gloriosum fuit, scitè enim à quodam pronunciatum novimus:

Passiones nostras ab extrinseco suo fore illatas quasi vim facere.

Notum est illud, quod D. Hieron. in vita D. Pauli primi Eremitæ, memoriæ prædicit, de

martyre quodam in persecutiōe Decii, & Valeriani, cujus animam callidus hostis jugulare volebat, qui in molli lecto blandis nexibus cōstrictus, ut meretricis se impudicè coniectans petulantiam vinceret, neque voluptas superaret, quem tormenta non vicerant, cœlitus inspiratus, præcisam moriu linguam in oculantis se faciem expuit, ac sic libidinis sensum, succedens doloris magnitudo superavit. hujus meminit Martyrologium die 28. Julii.

Martyr quidam linguam sibi abscedit ad libidinem coercendam.

Simile quid planè fecisse narra. ur Niceta martyr Nicomediensis: is post atrocissima pro Christi fide exhausta tormenta, à tyranno in strato vincus, contra impudicam mulierculam osculis & amplexibus ipsam ad turpitudinem provocantem, ut ea ratione ad manum Deorum superstitionem facilius traduceretur, in ejus faciem præcisam dentibus linguam projecit: sicque illa confusa recessit, ut videre est apud Petrum in Catal. Sancto. lib. 8. cap. 70.

Simile exemplum de Niceta,

Petrus de Natalib.

Sub persecutiōe quoque Diocletiani narrat Nicephorus lib. 7. cap. 13. Ascetem quandam, hoc est, Monachum, simili agone decertasse, cum enim ejus fides in Christum innumeris tormentis expugnari nequaquam potuisset, in lecto ligatur, & a procaci muliere osculis, complexibus, & impudica attræctatione ad libidinem incitatur: is verò linguam dentibus præcisam in meretricis faciem expuit, sicque pudicitie victor extitit, & paulo post vitam martyri sigillo confirmavit. ita Nicephorus.

Simile exemplum de quodam Monacho martyre.

S. Pelagius martyr Hispanus ætate adoleseentulus, cujus celebris memoria extat die 26. Junii in Martyrologio, ubi passus scribitur

S. Pelagius martyr.

Cordubæ ob confessionem fidei jussu Abdarameni Saraënorum Regis. Is in tuenda pudicitia, plusquam virilem constantiam, & animi magnitudinem præ se tulit: cujus nobile certamen complures literis mandarunt, inter quos Ambrosius Moralis in addit. ad S. Eulogium, Vaseus in Chron. Hispaniæ, & noster Martiana lib. 7. de rebus Hispaniæ cap. 20. ejus verbis illud hoc loco referendum existimavi. Cum in pugna, inquit, qua anno 920. magna animorum contentione, & strage ab Ordonio Legionensi Rege cum Abdarameno Cordubensium Maurorum Rege esset dimicatum, capti in prælio a Mauris Episcopi, Dulcidius Salmanticensis, Tudensis Hermogius, pacto pretio redempta libertas, dum aurum appenditur, obsides dati, pro Hermogio sororis filius Pelagius in ipso ætatis flore venustate eximia, barbari

Martyr. Roman.

Regis pro-

Regis animum, alioquin in libidinem proclivem, vehementer inflammavit; augebatur impuri, atque nefarii amoris flamma, adolescens, & suapte natura ad modestiam compositus, & in plena sapientiae, ac sanctitatis domo educatus, de turpitudine identidem appellatus repugnavit primum: deinde cum precibus vinci non posset, & vis adhiberetur, procaci regi pugnos in faciem impexit. Animi constantia, & pudicitiae cultus exitium a tulit, ferreis forcipibus laniatus, membratimque dissectus, Regis impii, & immanis iussu in Bærim fluvium iactatus est die Dominica, qui dies Junii mensis 26. fuit nimirum salutis anno 925 defuncto honoris tanquam martyri habiti, cultusque decretus: corporis partes in D. Genesii, caput in S. Cypriani cœmiterio sepultum. Eo majori gloria dignus, quod quatuordecim non amplius annos natus erat, minus mensibus sex, cum id virtutis, & constantiae specimen edidit. hæcenus Mariana. Raguel quoque, qui eo tempore, quo S. Pelagius martyrium subiit Cordubæ vertabatur ejus præclarum pro Christo certamen, litteris mandavit, quod Ambrosius Moralis ad Eulogii librum veluti appendicem apposuit, ac scholis illustravit, quodque Baron. recitat tom. 10. ad annum Domini 925. scribit autem Raguel S. Pelagium in Gallæcia oriundum decennem in obsidem datum, qui triennium, & semis, quo mansit inclusus, venturi præcius, ad martyrii preparationem impendit: quo tempore clapo cum ab impuro Rege ad turpia sollicitaretur; pudicissimus verò adolescens strenue eum, ut dixi, à se rejecit, & Christianum se solummodo prædicare, iussus est ferreis forcipibus appendi, ac sursum, ac deorsum levare, & deinde membratim gladio scindi; quare per summam crudelitatem unus carnificum brachium illi radicitus amputavit, alius tibias defecavit, alius etiam cervicem ferire non destitit, Pelagio interim intrepide Dominum Jesum Christum invocante. hæc ex Raguele, qui ait S. Pelagium passum Æra 963. hoc est juxta Baronium anno 925.

Postea, quemadmodum idem Mariana refert lib. 8. cap. 7. & 8. sub finem vitæ ejusdem Abderrahmani Cordubæ Regis, qui anno Domini 959. in extrema senectute decessit, Sanctus Legionensis Rex honestissima legatione missa, pro jure in ita olim amicitiae, petit Pelagii martyris corpus ad se mitti, id munus magni beneficii loco habiturum, quod Abdarame-

nus facere decrevit, sed ab ejus filio, & successore Alhaca non multo post est impetratum, quod in Monasterio Sancti Regis impensa Legionis extracto, collocatum est, uti ipsi in animo fuerat sacris exuviis Martyris eadem augustiorem facere. Id cœnobium Joannis Baptistæ, atque Pelagii olim nomen prætulit, nunc D. Isidoro sacrum, hæc ex Mariana,

His adjungi possunt duo Religiosi ex sacro Ordine Minorum, qui de Observantia dicuntur, quorum egressa castimonie virtus, in perferenda pro ejus custodia, morte enituit, de quibus in 3. part. Chron. S. Francisci lib. 1. cap. 56. Cum Minorum de observantia exitum esset Institutum, quidam frater junior egregia tum animi, tum corporis forma, Anconæ in Picarno à Guardiano missus est ad stipem ostium cogendum, cum mulierculæ quaedam erogandæ elemosinæ prætextu intra domum accersitum, atque ingressum, clauso ostio ad scelus invitavit; quod cum constanter detestaretur, ab eis est interfectus, & sequenti nocte clam ejus cadaver ad monasterii ostium delatum est.

Non absimile Fesulis in Tuscia accidit alteri ex iisdem Minoribus, Sebastiano nomine. is cum in aliorum convicti affabilem & vultu hila em se præberet, ut propterea levior, ac liberior haberetur, atque à suis Moderatoribus, quas prompta voluntate suscipiebat, injunctis crebro poenitentis mulcetur; à duabus tamen mulieribus ejus turpi amore flagrantibus, dum elemosinam peteret, eadem fraude in domum evocatus, cum eis consentire proflus renueret, ab iisdem est præfocatus. Verum post aliquod tempus castissimum ejus corpus iisdem religiosis restituerunt.

At verò, ut ex his, quæ narravimus exemplis aliquid ad nostram eruditionem derivemus; sicuti invicta ejusmodi religiosorum constantia, qua pro castitate servanda mortem fortiter oppetierunt, merito est prædicanda; ita viris præsertim religiosis diligenter cavendum est, quemadmodum supra dicebamus, ne ullo in loco soli sine teste cum mulieribus agant, quod S. Bonaventura sapientissimus religiosorum instituendorum magister, in speculo disciplinæ ubi agit de disciplina in hospicio servanda, quodam memorabili exemplo ostendit: Loca, inquit, quæ periculi, vel suspicionis materiam dare possunt, cautè declinent, nec soli cum muliere in locis hujusmodi, vel ad modicum

Frater
Ano ex Or.
d. neblino-
rum mar-
tyri

Frater Se-
bastianus
ex Ordine
Minorum
martyr

Viri sine
cautione
vendant
ne soli cum
mulieri-
bus agant

Ex Bona-
ventura
in Speculo
disciplinæ
c. 4. sed in
editione
Vaticana
cap. 30.

morentur. Domina quædam, ut fertur, dum duo Religiosi ad ejus domum diverissent, alterum seorsum vocavit in cameram, quasi secretò aliquid sibi locutura: quem ingressum mox ad turpitudinem provocans asseruit firmiter se continuò contra ipsum quasi ei violentiã inferentem, nisi statim sibi acquiesceret, clamaturam. Tunc doctus à Domino frater, antequã mulier in vocem clamoris prorumperet, ad fratrem confocium, qui cum pluribus personis in atrio domus erat, alta voce clamavit, librum sibi continuò asserri requirens: sicque adveniente fratre, necesse habuit mulier ab hujusmodi nefaria sollicitatione cessare, & frater hominum confusionem evasit. Nonnulli ob causam similem confusi turpiter, & verberati graviter fuisse dicuntur: *Qui autem cavet laqueos, securus erit: qui autem non cavet, est aut inutilissimus, aut peccator, nec est ejus excusatio admittenda.* huc usque S. Bonaventura

Prov. 16.

VIRORUM EXEMPLA QUI A
Mulieribus ad flagitium sollicitati viriliter resisterunt,

25.

Nec silentio prætereundi sunt complures sanctitate præclari, qui mulierularum petulantiam castitatis thesaurum blanditiis, & precibus invadere conantium acriter, & strenuè propulsaunt.

S. Christophorus
martyr
oris sui fulgore
SS. Nicetã & Aquilinam
mart. convertit.

S. Christophorus martyr præclarissimus Nicetam & Aquilinam sores impudicas ad eum voluptatibus delendum in carcerem à tyranno immittas, & procaciter eum ad turpitudinem urgentes, subita luce ex ejus facie divinitus micante exterritas, ad Christum convertit, quæ die 24. Julii post multa tormenta martyrii palmam capitis obruncatione consecuta sunt; de quibus Petrus de Natalibus lib. 6. cap. 131. & 135 & Surius in S. Christophoro tom. 4.

Solitaris
quidam
pro pudicitia
sibi digros combussit.

Solitaris quidam in inferioribus partibus Egypti sanctitate insignis erat, de quo in vitis Patrum lib. contra fornicationem. Ad hunc meretricula quædam sponcione cum nonnullis juvenibus de viro Dei decipiendi facta, ad vesperascente jam die veluti errabunda venit ad ejus cellam, & ne quid à feris ea nocte pateretur, lachrymis se in hospitium recipi impetravit: quo factò Satanas vehementer eum ad flagitium tentare cœpit. Verum accensa lucerna tecum tacitus ipse dicebat, experiar num ignem

inferni, quem fornicarii merentur, sustinere possim; digitum ad ignem admovit, quem cum incendisset, nullo sensu corripiebatur propter nimiam concupiscentiæ carnalis flammã, sicque reliquos omnes suos digitos ad matutinum usque tempus incendit. Quod cernens infelix muliercula præ horrore obrigit, ac tandem mortua est; eam extinctam ab iis, à quibus missa erat, manè repertam vir sanctus suis precibus vitæ restituit; mox ad Deum conversa, vitam deinceps castam duxit.

Item mortuam mulierem ad vitam revocavit.

S. Ludovicus Cathalaunensium Episcopus corpore venustus, & pudicus, à quadam Gallie Regina opportuno loco ad flagitium invitatus eam torvo oculo aspiciens rejectit, cuius oculus post 490, & eo amplius annos in eadavere caligari non potuit, quem quasi crystallum lucidissimum in elevatione ejus eadaveris vidit Joannes de Firmitate Abbas Canonicorum Regularium, à quo hæc accepit Thomas Cantipratanensis, eaque litteris mandavit annum circiter 1260. in lib. 2 apud cap. 30. §. 33.

S. Bernardus adolescens propter egregiam formam à variis mulieribus vehementer sollicitatus, ut videre est in ejus vita lib. 1. cap. 3. semper fortissimè restitit, & virginitatem sanctè coluit, semel hospitatus cum sociis apud quandam maroniam, cum noctu illa ad eum impudenter accederet clamare cœpit *lacrones, lacrones*, quibus vocibus excitata familia, illa recessit: verum cum secundo & tertio improba mulier redisset, iisdem vocibus eam à se abegit; & cum adhuc degens in sæculo curiosius oculos in quandam mulierem defixos aliquandiu tenuisset, apud se erubescens, in stagnum gelidarium aquarum collo tenus insiliens tandem ibi permanuit, donec penè exanguis effectus, carnalis concupiscentiæ calor, Dei beneficio refrinxit.

S. Franciscus, de ejus virginitate supra diximus, verbum Dei in Apulia prædicans, cum Frid. rici secundi Imperatoris jussu, ut est in Chronicis Minorum lib. 1. cap. 61. à primario quodam ejus amico, qui hyberno tempore eum ad cenam invitavit, noctu in ejus cubiculum submissa esset muliercula quædam speciosa, & ad turpitudinem inopportune hominem sollicitaret, præmissa oratione, pavementum candentibus prunis ex proximo igne constravit; abique lætione decumbens ad idem stratum mulierculam invitavit: sed hæc postis genibus se Deum, ejusque servum offendisse

26.
S. Franciscus
de Assisio
supra candentes prunas pro pudicitia decumbens non uritur.

Lzzz pro